ՅԻՍՈՒՆ ՏԱՐԻ ԱՌԱՋ

ՈՒԽՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ Ի ՌԱՄԼԷ

Գաղթականին երկրաշարժէն (1927) ասդին Ս. Գէորգի տօնին առթիւ աւանդական ուխտաւորութիւնը դէպի Ռամլէի հայոց Ս. Գէորգ վանքը դադրած էր, անոր գրեթէ բոլորովին աւերուել և եկեղեցւոյն լքուած վիճակ մ'ունենալուն պատճառաւ։

Այս տարի, Գերշ. Տ. Սմբատ Եպս.ի նախաձեռնողութեան հետեւանքով, ուխտաւորութիւնը նորոգուեցաւ։

Երեկոյեան ժամերգութիւն և Հսկում կատարուեցաւ Շբ. օրը, իսկ Կիրակի՝ Տ. Սմբատ Եպս. պատարագեց և քարոզեց։

Երուսաղէմէն և Եաֆայէն բազմաթիւ ուխտաւորներ, ինչպէս նաև տեղւոյն ամբողջ հայութիւնը և ու՛ռ-ազգաբնակ արաբացի քրիստոնեաներ լեցուցած էին եկեղեցին։

Վեց ոչխարներ մատաղ նուիրուած էին բարեպաշտ հաւատացեալներու կողմէ։

Ռամլէի վանքը անուանուած է Ս. Գէորգ, Լիւդի մէջ սուրբին նշխարաց գամբարանին մերձաւորութեան պատճառաւ։

(«Սիոն», 1931, Ե. Տարի, Նոյեմբեր, Թիւ 11, էջ 353)։

Տ. ԹՈՐԳՈՄ ՊԱՏՐԻԱՐՔԻ ԳԱՀԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆԸ

Նոյեմբեր 26ին տեղի ունեցաւ Սրբ. Պատրիարքին մուտքն յԵրուսաղէմ։

Մինչև Լիւդ դիմաւորութեան գացած էին Գերշ. Տ. Տ. Մկրտիչ և Մատթէոս Եպս.ները և Աւագ Թարգման Պարգև Վարդապետը, ինչպէս և ներկայացուցիչներ՝ Հ. Բ. Ը. Միութեան, Երուսաղէմի Հայոց Բարեսիրական Միութեան, Հայկ. Միութեան, Զէյթունի Հայրենակց. Միութեան և Երուսաղէմի Հայ Արիներուն կողմէ։

Պաթթիրի կայարանին մէջ ալ դիմաւորողներու բազմութիւնը աւելցաւ Երուսաղէմէն եկած ազգայիններով։

Երուսաղէմի կայարանն ալ լեցուած էր ազգայիններու և օտարներու բազմութեամբ։ Բոցի Տեղապահ Գերշ. Տ. Մեսրոպ Եպս.է և Կիլիկեան Աթոռի ներկայացուցիչ Տ. Պետրոս Արքեպս.է (Սարաճեան, հետագային (1940) 4 ամսուան համար միայն Կաթողիկոս յԱնթիլիաս), հոն էին Քոյր Եկեղեցիներէն բարձրաստիճան ներկայացուցիչներ, ինչպէս նաև Հրէից Ռաբունապետի Փոխանորդը և օգնականը։

Թափօրը կանգ առաւ Եաֆայի դրան մօտ։ Դաւթի բերդէն մինչև վանքի դուռը, հայերու և օտարներու անօրինակ հոծ բազմութեամբ մը լեցուած էր։ Ամբողջ Միաբանութիւնը զգեստաւորուած, Ս. Պատրիարքը առած ծանրագին շուրջառ մը և սարկաւագներ՝ թանկագին զգեստներով թափօր կազմեցին և «Որ զխորհուրդ» շարականը երգելով յառաջացան։

Մինչև Մայր Տաճարի դուռը ճամբու վրայ գտնուող բոլոր կամարները զարդարուած էին տեղւոյս երիտասարդութեան կողմէ ծաղկեայ գեղեցիկ դրասանգներով։

Վանքի դռնէն սկսեալ երգուեցաւ «Հրաշափառ»ը, որով Սրբազանը մտաւ Մայր Տաճար և Ս. Գլխադրի մատրան մէջ աղօթեց և ուխտ ըրաւ, մինչ կ'երգուէր «Որ էն յէութեան» շարականը։

Գահակալութեան հանդիսութիւնները կատարուեցան 1 Դեկտ., Գշ. օրը. կ. ա. ժամը 10ին, Դամասկոսի դրան մօտ եղող կառավարչատան մէջ, Վսեմ. Բարձր Գոմիսէրի կողմէ տեղի ունեցաւ Արքայական Հրովարտակի պաշտօնական յանձնումը նորընտիր Պատրիարքին։ Միաբանութեան անդամներէն զատ, հոն էին երեւելի ազգայիններէն Բժիշկներ՝ Վահան Փափազեան, Վահան Գալպիեան և Նազարէթ Եազըճեան, Տիարք՝ Ղազարոս Պօղոսեան, Խաչատուր Գրագիրեան և Լեւոն Գէորգեան։

Նոյն օրը, երեկոյեան ժամը 3ին, Ս. Յակոբեանց Մայր Տաճարին մէջ կատարուեցաւ Գահակալութեան փառաշուք հանդէսը, որուն ընթացքին Տեղապահ Մեսրոպ Սրբազան պատրիարքական ցուպը (աստ)ն յանձնեց նորընտիր Պատրիարքին։

Հանդէսի աւարտին, Ս. Պատրիարքը բարձրացաւ Տեառնեղբօր Աթոռի պատուանդանին, ուր ընդունեց Միաբանութեան շնորհաւորութիւնը։ Ապա բոլորն ալ բարձրացան Պատրիարքարան, ուր շարունակուեցաւ հանդիսութեանց շարքը։

(«Սիոն», 1931, Ե. Տարի, Դեկտեմբեր, Թիւ 12, էջ 364-376)։